

VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

23e jaargang – nummer 4

HET KRUIS

Ontmoeting met
mijn beste vriend

Natalies zondag- school

Die nacht lachte hij

De vrede van
ouders

Actief april 2022

Verander je leven - verander de wereld om je heen

23e jaargang – nummer 4

Copyright © 2022 Actief - alle rechten voorbehouden.

De Bijbelcitaten zijn afkomstig uit Het Boek © 1988, tenzij anders wordt vermeld.

Redactie Ronan Keane

Vertaling door Maria Stenger

Als je het mij vraagt

Over stormen en hoop

Er wordt vaak gedacht dat Kaap de Goede Hoop aan de zuidelijke punt van het Afrikaanse continent ligt. In werkelijkheid ligt het punt waar de Atlantische en de Indische Oceaan samenkomen ongeveer 150 km naar het zuidoosten. Het feit dat deze verwarring zo lang heeft bestaan en nog steeds vaak voorkomt laat echter zien hoe ontoegankelijk en afschrikwekkend dit gebied eeuwenlang is geweest.

Alhoewel er in de tijd vóór Christus al diverse pogingen waren ondernomen om rond Afrika te varen, was de Portugese zeevaarder Bartolomeu Dias in 1488 de eerste van wie officieel melding is gemaakt, dat die er succes mee had.

Het bleek dat het geheim lag in het feit dat hij ver de open oceaan in voer in plaats van dicht bij de kust te blijven.

Volgens overlevering weten we dat Dias het gebied oorspronkelijk de naam Stormkaap had gegeven maar daar stak de koning van

Portugal een stokje voor door de naam te kiezen die we nu nog gebruiken, aangezien het de hoop vertegenwoordigde dat er een nieuwe route naar het oosten zou komen.

De dood, ooit “de stormkaap” waar leven en hoop op vastliepen, werd overwonnen toen Jezus op Paasmorgen uit de dood verrees. Toen Maria Magdalena met nog twee vrouwen naar het graf ging waar Jezus begraven lag, was het nog donker. Ze hadden er geen idee van hoe ze de steen waar de graftombe mee was afgesloten zouden weggrollen en ze vroegen zich ook af hoe ze het lichaam van Jezus konden balsemen. Tot hun grote verbazing was de steen al weggerold toen ze bij het graf kwamen, maar ... het lichaam was verdwenen.

Maria gaat een gesprek aan met een vreemdeling in de tuin en dan wordt haar duisternis in licht veranderd bij het horen van één woord uit Zijn mond: “Maria.” Ze herkent de stem. Het is verwarrend, verbazingwekkend, ongelooflijk, want opeens blijkt dat Jezus leeft!

Als gevolg van de verrijzenis van Jezus kunnen we, net zoals die ontdekkingsreizigers uit de 15e eeuw verder kijken dan de “Stormkaap” naar de hoop die de hemel ons geeft met het eeuwige leven bij God. Deze levende Jezus is nog steeds bij ons en belooft ons allemaal stuk voor stuk: “Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, maar jij ziet Mij, want Ik leef en jij zult leven.”¹ Dat is de kern van ons geloof en de reden waarom we deze maand het Paasfeest vieren.

¹Johannes 14:19 NBG1951

Replica van de verrijzenis

Door Ruth Davidson

De natuur spreekt vaak tot ons over Gods schepping met allegorische symbolen, zoals de wonderbaarlijkste gebeurtenis in de geschiedenis; de verrijzenis van Jezus Christus.

De Opstandingsplant, beter bekend als de Roos van Jericho of de Dinosauriusplant, is een steppenrollertje dat zichzelf tot een balletje oprolt bij droog weer. Als je het echter onderdompelt in water kun je zien hoe dit "levende fossiel" zich op indrukwekkende wijze binnen enkele uren van een dorre massa tot een prachtig mos ontpopt. Het loof, dat op een varen lijkt, is een van de meest intrigerende natuurverschijnselen op deze aardbol. De plant kan wel 50 jaar inactief blijven zonder water of licht, totdat hij plotseling zijn doorschijnende diepgroene bladeren uitrolt als hij weer wordt blootgesteld aan vocht. Hij is in staat om ogenschijnlijk steeds opnieuw tot leven te komen, zelfs nadat hij volledig is uitgedroogd. Toen ik dit indrukwekkende wonder voor het eerst zag gebeuren begreep ik waar de naam Opstandingsplant vandaan kwam. Mijn gedachten gingen direct naar Jezus. Noch de dood, noch het graf konden Hem tegenhouden. Hij verrees triomfantelijk om ons van onze zonden te redden.

"Ik ben Zelf het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, zelfs als hij gestorven is." -Jezus, in Johannes 11:25

Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. -1 Thessalonicenzen 4:14 NBG 1951

Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding. -Romeinen 6:5 NBG 1951

Onze Heer heeft de belofte van de verrijzenis niet alleen in boeken geschreven, maar in ieder lenteblaadje. -Maarten Luther (1483-1546)

Er zijn zoveel paden die naar een gebalanceerd leven leiden. Een Christelijke zienswijze van een gebalanceerd leven begint bij een zelfonderzoek naar je relatie met God. Hoe dicht sta je bij God? Zoek je Zijn raad vaak of probeer je op je eigen houtje door het leven te gaan? We kunnen ons vaak alleen voelen wanneer het leven overweldigend wordt. Een relatie met God betekent dat je nooit alleen bent.¹ Hoe intiemer je relatie met God is, des te meer geloof je zult hebben dat Hij je zelfs door de moeilijkste perioden zal helpen. -Susan J. Knowles

1. Zie Romeinen 8:35; Psalm 91:10-11

Hoe is het in de hemel?

Door Maria Fontaine

Heb jij je weleens afgevraagd wat er met je gebeurt als je gestorven bent? Wat staat je te wachten als je “aan de andere kant” gekomen bent? Als er al een andere kant is. Is er wel een hemel? En zo ja, hoe ziet die er dan uit? Zou je er gelukkig zijn? Zou je daar je geliefden terugvinden? Hoe anders is het daar, vergeleken met je leven op aarde? Er staat een heleboel in de Bijbel over wat we kunnen verwachten als we naar de hemel gaan en hoe het er zal zijn. De Bijbel beschrijft hoe wij zullen zijn, hoe onze lichamen eruit zullen zien en hoe het leven er toe gaat. Er bestaan ook ontelbare verhalen over mensen die een bijna-doodervaring hebben gehad waarbij ze kortstondig naar de hemel zijn geweest en terug zijn gekomen om hun verslag ervan te doen.

Volgens de Bijbel is een van de grootste verschillen tussen het

leven op aarde en het leven in de hemel het feit dat het een volmaakte plek is, een plaats die vol is van Gods aanwezigheid, waar we van alle schoonheid en wonderen die we hier op aarde hebben, kunnen genieten, maar zonder de pijn, het verdriet, de leegte, de eenzaamheid en de angst waardoor we zo dikwijls gegrepen worden, en zonder het egoïsme, de hebzucht, de haat en de verwoesting die we in de wereld om ons heen zien.

Gods koninkrijk zal gevuld zijn met liefde, schoonheid en vrede. Daar vinden we troost, begrip, vreugde en medeleven, maar bovenal zullen we omgeven zijn met de liefde van Hem die meer van ons houdt dan wie dan ook; God Zelf. Er staat in de Bijbel dat God de God van de liefde is. Het is zelfs zo dat Hij de Geest van liefde is.¹ Daarom is Zijn huis, het koninkrijk van de hemel, een huis van liefde waar geen pijn, droefheid, afwijzing, rouw of eenzaamheid meer zal zijn.²

We weten uit de Bijbel dat we in het hiernamaals geen vormloze geesten zonder gezicht zullen zijn, die daar doelloos rondzweven. We zullen een lichaam hebben zoals nu, maar dan zonder de ziekte, het ongemak, het ouder worden of de pijn die we nu in onze aardse lichamen voelen.³ Dan kunnen we van elkaars gezelschap genieten en lang en gelukkig leven in de aanwezigheid van Degene die ons geschapen heeft en van ons houdt. Vaak hebben de mensen het verkeerde idee dat het heel saai is in de hemel en dat christenen er op een wolk zitten en de hele dag alleen maar harp spelen en godsdienstige liederen kwelen. Ik geloof wel dat je er harp kunt spelen als je dat wilt, en we zullen God er zeker prijzen, maar ons leven in de hemel zal veel meer inhouden!

Ik geloof zelfs dat we er een veel vollediger leven zullen hebben dan we nu op aarde ervaren; een leven zonder stress en zorgen, ziekte en de worsteling om te overleven. We zullen het heel druk hebben met dingen die echt belangrijk zijn en die een verschil maken in de levens van mensen. We zullen onze tijd en energie in dingen steken die ons blij maken en ons inspireren, in plaats van ons door de sleur en zinloosheid te slepen waar we vaak mee te maken hebben in ons

dagelijks leven hier.

Er staat in de Bijbel dat Jezus Christus Zelf zal wederkeren om op aarde te regeren, samen met ons, Zijn kinderen, over een periode van duizend jaar, ook wel bekend als het Duizendjarig Rijk van Christus.⁴ Een van de taken die wij, die God liefhebben, zullen hebben in deze periode zal zijn alles weder op te bouwen, te reorganiseren en de mensen die op aarde achterblijven opnieuw te trainen. Wij zullen meewerken aan Zijn koninkrijk op aarde, een plek waar liefde, waarheid en rechtvaardigheid de overhand hebben, waar iedereen genoeg zal hebben en niemand te veel.

De laatste twee hoofdstukken van het boek Openbaring in de Bijbel beschrijven een reusachtige gouden stad⁵ die uit de hemel zal afdalen na het Duizendjarig rijk en neerkomt op een nieuwe aarde, waar God met de mens zal samenwonen.⁶ De mensen die van God houden en Jezus als hun Redder hebben ontvangen zullen bij Hem wonen in Zijn heerlijke gouden stad! Er worden in de Bijbel straten van goud beschreven met rondom de stad een muur, die gemaakt is van twaalf verschillende soorten edelsteen.⁷

Het mooie is dat door te geloven in Jezus en Hem te ontvangen, iedereen het koninkrijk van de hemel binnen kan gaan en de vreugde en de voldoening en de eeuwigdurende liefde kan ervaren die God wil geven aan iedereen in het komende leven, en zelfs als het in dit leven niet anders wordt, kunnen we hier, in dit leven, toch al een stukje van dat hemelse leven in ons hart meedragen. Het geeft niet waar je bent of waar je geweest bent of wat je gedaan hebt. Hij belooft dat Hij je zal vergeven.

We zijn geen van allen goed genoeg om de hemel te mogen bewonen; we verdienen het niet door onze eigen verdiensten. Daarom heeft God Zijn Zoon Jezus naar de aarde gestuurd, meer dan 2000 jaar geleden. Jezus heeft de losprijs betaald voor onze redding door voor de zonen van de mensheid te sterven, daarom kunnen wij nu Zijn geschenk van eeuwig leven ontvangen. Daardoor zijn we verlost van het idee dat we goed genoeg moeten zijn om naar de

hemel te kunnen gaan, wat ons nooit zou lukken. We zijn allemaal onvolmaakte menselijke wezens.

Jezus heeft de deur naar het eeuwige leven in Zijn koninkrijk voor ieder mens geopend, door Zijn dood aan het kruis. Hij kent je gedachten en alles wat je ooit gedaan hebt, zelfs je diepste geheimen. Hij weet er alles van maar houdt toch van je, omdat Zijn liefde oneindig is.

Zijn liefde gaat zoveel verder dan alles wat we met onze kleine hersentjes kunnen bevatten of met onze ogen hier op aarde kunnen zien. Zijn liefde kan alle leegte opvullen en iedere pijn of kwetsing genezen. Zijn liefde kan vreugde brengen waar eerst verdriet was, gelach waar pijn heerste en vervulling waar geen doel of betekenis was. Wanneer je Hem nodig hebt, roep dan naar Jezus uit, dan zal Zijn liefde met je zijn en zal Hij je helpen.

Je kunt Zijn liefde ontvangen en verzekerd zijn van je eeuwige bestemming bij Hem in de hemel door een eenvoudig gebed te bidden en Jezus om Zijn geschenk van redding te vragen. Als jij je hart voor Hem opent en Hem in je leven vraagt, zal Hij altijd bij je blijven. Je kunt Hem nooit verliezen! Als je Jezus eenmaal ontvangen hebt, bezit je een blijvende reservering voor de hemel die nooit ongeldig wordt en als je leven op aarde voorbij is, zul je voor altijd bij Hem zijn!

Redding is een geschenk, maar als je Jezus eenmaal ontvangen hebt wil Hij graag dat je doet wat je kunt om van anderen te houden en hen over Gods hemelse koninkrijk te vertellen. Vertel anderen over de liefde die je van Jezus ontvangen hebt zodat zij Zijn vreugde in hun leven kunnen ervaren, in dit leven en het leven dat nog komt!

1. 1 Johannes 4:8; Johannes 4:24.
2. Openbaring 21:4.
3. 1 Corinthiërs 15:50–53.
4. Openbaring 20:1–4.
5. Openbaring 21:16.
6. Openbaring 21:3.
7. Openbaring 21.

Het kruis

Door Sally Garcia

Vorig jaar tijdens de kerstdagen liet een Joodse vriendin mij een foto van Israël zien, waarop drie symbolen waren te zien van een uitstalling in een tuin die de drie belangrijkste monotheïstische godsdiensten moesten vertegenwoordigen. Er was een Joodse menora te zien, de Islamitische halve maan met ster en een kerstboom.

Ik legde uit dat een kerstboom niet echt een symbool van het christendom is. Voor gelovigen is het symbool van kerstmis het kindje Jezus in de kribbe. Maar het symbool van het christendom is het kruis. In veel delen van de wereld is het kruis op openbare plekken verboden en in sommige landen is het christenen niet toegestaan een kruisje om hun hals te dragen als symbool van hun geloof. Is het kruis zo machtig dat de machten van de duisternis het moeten elimineren? Denk eens aan de Koptische christenen die al eeuwenlang het kruis op hun pols laten tatoeëren als een

onuitwisbare getuigenis van hun geloof, zelfs in het aangezicht van wrede vervolgingen.¹

Ik heb Jezus in 1971 als mijn Redder ontvangen in mijn studententijd aan de universiteit van Texas, toen ik 17 was. Ik had geen benul van het begrip zonde, noch van het idee dat iemand 2000 jaar daarvoor voor mij gestorven kon zijn. Het enige wat ik wel wist was, dat ik hulp nodig had.

Een vriendin die Christen was, had toen mijn vragen over geloof met Bijbelverzen beantwoord en me gevraagd: “Als je echt wilt weten of Jezus is wie Hij zei dat Hij was, vraag het Hem dan. Als Hij geen antwoord geeft, heb je niets verloren. Als Hij wel antwoord geeft, zul je Hem zelf leren kennen.”

Ze gaf me een gebed dat ze had opgeschreven, dat ik samen met haar kon bidden. In het gebed stond dat ik vergeving voor mijn zonden moest vragen en Jezus moest bedanken dat Hij voor me aan het kruis gestorven was. Ik begreep deze woorden niet en zei tegen haar dat ik zelf wel zou bidden met mijn eigen woorden. Ze geloofde misschien niet dat ik echt zou gaan bidden, maar ik deed mijn ogen dicht en in tegenstelling tot mijn zwijgzaamheid aan de buitenkant, riep ik innerlijk met mijn hele ziel uit: “Jezus, als U echt bent wie U zegt dat U bent, help me dan!” En Hij heeft het gedaan! Binnen een week wist ik niet alleen zeker dat Jezus de Zoon van God is, maar Hij woonde nu in mij en veranderde mijn leven.

Hij werd al gauw mijn beste Vriend en we hebben al meer dan 50 jaar samen over de aardbol gereisd. Ik hou zielsveel van alles wat Hij in het Evangelie onderwezen heeft en ik heb vrede en veiligheid gevonden in de wetenschap dat Hij onvoorwaardelijk van me houdt. Dit komende Paasfeest zullen er medegelovigen zijn in elk land onder allerlei omstandigheden, die aan het kruis zullen denken. Wat een voorrecht dat wij dat eveneens kunnen doen.

1. Zie <https://sttekla.org/2019/09/the-meaning-of-our-coptic-cross-tattoo/>.

Aan de dood ontsnapt

Door Ruth Davidson

Een heleboel mensen denken liever niet aan de dood, en willen er al helemaal niet over praten. Desalniettemin is het iets waar we allemaal vroeg of laat mee te maken krijgen, want “stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren.”¹ Het gebeurde op kerstavond in 2013. Onze familie en een aantal vrienden waren gekomen om samen feest te vieren. Ik ging juist de trap op, toen ik opeens het bewustzijn verloor en twee of drie treden naar beneden viel. Mijn man Richard en mijn kleinzoon Michael renden naar me toe en droegen me naar boven, waar ze me in bed legden.

Het was zo raar dat dit opeens gebeurde, omdat ik druk bezig was geweest, vol energie en levenskracht. Ik deed zelfs regelmatig yoga-oefeningen, maar toen nam mijn leven opeens een totaal andere wending. Op dat moment hadden we er geen idee van wat er met me aan de hand was, maar uit een bloedonderzoek bleek dat ik hepatitis C had. De dokter legde uit dat dit virus wel 30 jaar kan blijven sluimeren in het lichaam. We hadden zendingswerk gedaan de afgelopen 40 jaar en voor zover ik me kon herinneren was de enige gelegenheid waarbij ik mogelijk een infectie zou hebben opgelopen 30 jaar geleden, toen ik aan mijn voet was geopereerd, waarbij ik een bloedtransfusie had ondergaan.

Gedurende de maanden die volgden werd ik driemaal met spoed op de ic-afdeling van het ziekenhuis opgenomen. De artsen onderwierpen mij aan alle mogelijke testen, in een poging mijn leven te redden, maar het zag er somber voor me uit.

Toen alle hoop ogenschijnlijk vervlogen was adviseerden de artsen mijn man om me maar mee naar huis te nemen zodat ik in alle rust kon sterven, in het bijzijn van mijn geliefden. Richard bracht me naar huis, maar hij was niet van plan om me zomaar te laten gaan. Hij riep al onze familie en vrienden op die we overal ter wereld hebben, om vurig voor me te bidden. Ik weet zeker dat de liefde die ze voor me hadden en hun bezorgdheid en hun gebeden de

hoofdbestanddelen waren voor mijn genezing. God zit nog steeds op Zijn troon en gebed verandert de dingen.

Dit was niet de eerste keer dat ik op de drempel van het hiernamaals stond. Ik was al twee keer eerder in deze ietwat surrealistische dimensie geweest, waarbij ik al het geluid heel in de verte waarnam, bijna als een echo in de verte. De eerste keer was toen ik 13 was en bijna verdronken was, en de tweede keer raakte ik in een coma die vier dagen duurde. Ik voelde me wegglijden alsof ik werd weggetrokken. Het was haast of er een onzichtbaar vacuüm was dat me opzooog. Ik voelde me hulpeloos en niet in staat om er tegen te vechten. Al mijn kracht was verdwenen en ik was ervan overtuigd dat mijn aardse leven ten einde liep.

Deze derde ervaring begon abrupt, maar verliep veel langzamer. Ik dacht echt dat het deze keer menens was en dat mijn leven voorbij was. In de verzwakte en verwarde staat waarin ik verkeerde vroeg ik me af of het in dit rendez-vous met de dood wel de moeite waard was om het moeizame gevecht vol te houden.

De woorden van de apostel Paulus gingen door mijn hoofd: “Ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop tot het einde gelopen, het geloof behouden.”² Ik had vrijwel alle hoop op genezing opgegeven en had het gevoel dat ik, zelfs als ik meer tijd zou krijgen, veroordeeld zou worden tot een leven dat slechts een “bestaan” was, een gevangene in mijn eigen lichaam, volledig hulpeloos en afhankelijk van de hulp van andere mensen en dat ik de rest van mijn leven rondgeduwd zou moeten worden in een rolstoel.

Bang om te sterven was ik niet en in de volle overtuiging dat ik naar de hemel zou gaan, voelde ik me er helemaal klaar voor. Wederom waren het de woorden van Paulus die tot me spraken: “Voor mij is het leven Christus Zelf en het sterven pure winst.”³ Ik zat niet in de gevangenis zoals hij in die tijd, maar ik zat in mijn eigen vlees gevangen, in een bijna totaal hulpeloos lichaam, volledig afhankelijk van de zorg van anderen. Mijn diepste innerlijke gevoel was: “Maar aan de andere kant zou ik graag deze

wereld verlaten om bij Christus te zijn, want dat is toch verreweg het beste. Het is duidelijk dat er van twee kanten aan mij getrokken wordt.”⁴

Juist toen ik op het moment stond om me maar over te geven aan de lokroep van de dood, boog Richard zich over me heen en fluisterde teder in mijn oor: “Schat, ik hou van je.” Alhoewel ik die woorden door de jaren heen al zo vaak van hem had gehoord kwamen ze deze keer aan als een bliksemflits die door de duisternis schoot; een stralend baken van hoop, vergezeld van liefde. Door die aandoenlijke woorden werd ik weer terug in het leven geschoten! Op dat moment werd ik verkwikt door nieuwe kracht en de moed om de steken die de dood me wilde toebrengen, te bevechten en te overwinnen. En dat gebeurde. Ik overleefde de strijd.

Elke morgen wanneer ik de zon zie opgaan moet ik mezelf even een kneepje geven om te bevestigen dat ik aan het graf ben ontsnapt. “Toch blijf ik hopen, want ik denk: dankzij de goedheid van de Here zijn wij niet omgekomen. Hij blijft voor ons zorgen en zijn trouw is elke dag weer nieuw.”⁵ Ik herinner mezelf er voortdurend aan dat iedere nieuwe dag een geschenk is en dat je niets als vanzelfsprekend kunt aannemen.

Ik ben zo dankbaar dat mijn rendez-vous met de dood nog even uitgesteld is. “Ik wil alleen nog maar zingen van de goedheid en genade van de Here, van alles wat Hij voor mij heeft gedaan.”⁶

“Laat alles in mij de Here prijzen!
Ik wil de Here eren zolang ik leef.
Ik wil psalmen zingen voor mijn God,
zolang ik daarvoor de adem heb.”⁷

1. Genesis 3:19 NBG 1951

2. 2 Timotheüs 4:7

3. Filippenzen 1:21

4. Filippenzen 1:23

5. Klaagliederen 3:22,23

6. Psalm 86

7. Psalm 146

Antwoorden op je vragen

Opgeschud door veranderingen in je leven

V: Ik houd het meest van stabiliteit en routine en blijf liever uit de buurt van drastische veranderingen en dramatische omstandigheden, maar die schijnen er ook bij te horen. Daar word ik niet vrolijk van. Hoe kan ik leren omgaan met veranderingen op een manier dat mijn hele wereld er niet van ondersteboven raakt?

A: Je slaat de spijker op zijn kop. Verandering is onvermijdelijk. Het leven bestaat uit een voortdurende reeks van onverwachte wendingen. Het duurt ongeveer 20 jaar voordat je helemaal volwassen bent. Uitgroeien tot de persoon die God wil dat je wordt, neemt ongeveer een heel leven in beslag. Bij het helpen van onze kinderen tijdens hun groeiproces ondergaan we zelf ook haast net zoveel verandering. Als de mensen die ons het meest aan het hart gaan, ingrijpende veranderingen doormaken, worden we er zelf door beïnvloed. Relaties op allerlei niveaus ondergaan veranderingen. Grote gebeurtenissen; in de economie, de politiek, het milieu, hebben ook invloed op ons. We kunnen er niet aan ontsnappen maar we kunnen leren, ons er doorheen te slaan.

Bepalen met wat voor probleem je te maken hebt.

Je kunt de aspecten waar je wel iets aan kunt doen, scheiden van de dingen waar je geen controle over hebt en dan kun je alle aspecten in Gods hand leggen. Hij heeft tenslotte de macht over alles.

Probeer vat te krijgen op het soort probleem.

Kijk of je te maken hebt met een praktisch probleem of iets op het emotionele vlak, dan kun je het op de juiste manier aanpakken. Alles bij elkaar zijn ze misschien overweldigend, maar afzonderlijk zijn ze niet onoverkomelijk.

Stel je open voor andere manieren.

Wat je er tot nu toe aan gedaan hebt of de manier waarop je het deed heeft altijd goed gewerkt, maar misschien zijn er nog betere manieren.

Roep Gods hulp in.

Jij wordt misschien door de omstandigheden overweldigd, maar God niet. "Bij de mensen is dit onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk."¹ NBG 1951

Steun vinden en geven.

Waarschijnlijk ben je niet de enige die met het probleem zit. Communiceer met anderen en probeer oplossingen te vinden waar iedereen baat bij heeft.

Wees geduldig.

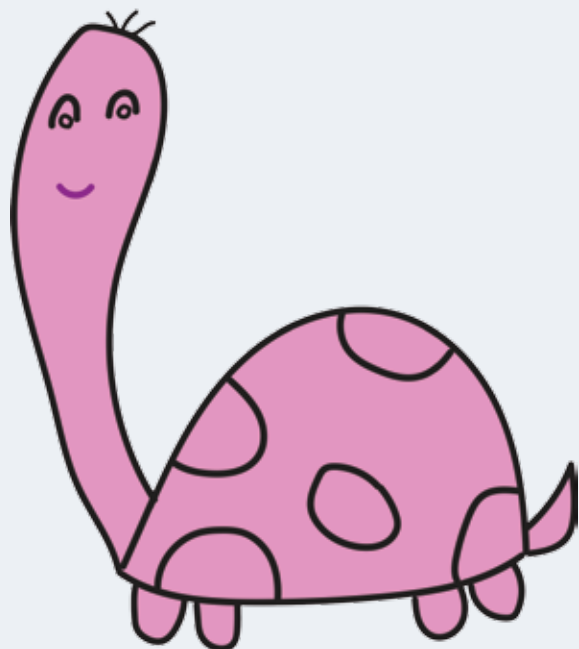
Vooruitgang is vaak een drie-stappen proces; een stap achteruit en twee stappen vooruit.

Denk vooruit.

"Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus."²

1. Mattheüs 19:26

2. Filippenzen 1:6

Eeuwige momenten

Door Rosane Pereira

Ik was een keer op reis in een busje vol met mensen, waaronder mijn oudste dochter, haar man en mijn kleindochtertje van twee, Sharon. Toen Sharon vervelend begon te worden ging ik naast haar zitten en zei: "Laten we een liedje zingen!" Ze hield meteen op met zeuren en toen zongen we haar favoriete liedje: "Kwekje de Eend."

"Zing het nog eens, oma!" We zongen het nog eens en nog eens tot twintig keer toe, totdat iedereen het zat werd en ons vroeg om eens iets anders te zingen, waarna ze ook steeds weer zei: "Nog een keer, oma!" Toen we een sanitaire stop inlasten bij een benzinstation kocht haar moeder wat lekkere dingen voor haar om haar af te leiden, tot grote opluchting van iedereen. Maar nu, 14 jaar later, herinner ik me nog hoeveel plezier we met elkaar hadden.

Vorige maand kwam mijn jongste kleindochter Diana een middagje bij me op bezoek. Ze is pas drie en zit net zo vol met energie als Sharon toen ze dezelfde leeftijd had. Ik vroeg haar of ze met me naar de markt wilde, waarop ze antwoordde: "Alleen als de schildpad mee mag!" De schildpad is een enorme knuffel die haar moeder bij mij thuis heeft gestald, aangezien zij in een kleine flat wonen waar al genoeg speelgoed staat.

Toen we op de markt kwamen probeerde ik haar in een winkelwagen te zetten met haar schildpad, maar ze wilde absoluut haar schildpad in een klein winkelwagentje voor kinderen zetten en hem zelf rondduwen. Ze zette hem met zijn gezicht naar zich toe, zodat ze hem steeds kon aankijken. Zodra we thuis waren vroeg ze me om de kleurkrijtjes en een vel papier en toen verraste ze me met een verrassend goed gelijkende reproductie van haar schildpad.

Ze tekende de driehoekige kop, de roze huid, de paarse bek, de twee ogen die uit twee concentrische cirkels bestonden, zoals het speelgoeddier had, en toen het haar. Ik had nooit opgemerkt dat de schildpad roze was, en zeker niet dat hij haar op zijn kop had, hoewel hij al maandenlang op mijn bank had gezeten. Het was een waar kunstwerk voor zo'n kleine meid van drie, en ik liet het vol trots aan de hele familie zien en hing het aan mijn kastdeur.

In zijn boek 'God came near', beschrijft Max Lucado zulke momenten perfect: "Dit zijn de eeuwige momenten. Momenten die ons herinneren aan de schatten die zich rondom ons bevinden. Momenten die ons bestraffen voor het verspillen van tijd met tijdelijke zaken zoals geld en bezittingen, of punctueel zijn met ons rooster. Dat kan tranen in de ogen van de hardste harten brengen en een nieuw perspectief geven aan het meest kleurloze leven."

Natalies zondagschool

Door Li Lian

Ik ontmoette Natalie voor het eerst bij een groot bouwbedrijf waar ze werkzaam was als accountant. Een van haar collega's had haar de Actief laten zien en toen wilde ze zich erop abonneren. Natalie zei dat ze een zondagschool had opgericht en ze vertelde me hoe het allemaal was begonnen. Een paar jaar daarvoor was ze in de war geweest over haar relatie met God. Ze wist dat Hij haar in vele opzichten gezegend had met een zorgzame echtgenoot, een goede baan, een mooi huis en veel vrienden. Maar het leek er op dat ze niet kreeg wat ze het liefst van alles zou willen hebben, hoe hartstochtelijk ze er ook voor bad.

Al meer dan zeven jaar, sinds ze getrouwd waren, hadden zij en haar man een kind gewild, maar nadat ze allerlei

behandelingen en medische ingrepen hadden ondergaan was er nog niets gebeurd. De dokters zeiden dat er geen logische verklaring was voor het feit dat ze nog geen kinderen hadden gekregen, dus dat maakte het nog verwarrender.

Als ze 's middags na haar werk thuiskwam in een stil huis; haar man werkte veel langer dan zij, kreeg ze steeds maar het gevoel dat er iets ontbrak. Natalie had om gebed gevraagd in elke gebedsgroep die ze kende en zij en haar man hadden al gepraat over het adopteren van een kind, maar ze hadden nog niet besloten naar welk agentschap ze zouden gaan en wanneer.

Op een ochtend, terwijl ze zich klaarmaakte om naar haar werk te gaan, begon ze te bidden voor de dag die voor haar lag. Ze was wat gespannen over problemen op het werk, die al snel uitgroeiden tot zorgen over haar leven en haar toekomst. Ze werd overmand door angstgevoelens en vroeg zich af of ze wel de juiste keuze maakten en wat voor gevolgen hun beslissingen in de toekomst zouden hebben.

Midden in die draaikolk van gedachten hoorde ze God opeens zachtjes tot haar hart spreken. Hij vroeg haar of ze bereid was de problemen waar ze mee worstelde opzij te zetten en haar aandacht wilde richten op het helpen van anderen.

Terwijl ze zich afvroeg wat dit te betekenen had, schoof ze haar gordijnen open en keek naar buiten. Vlakbij stonden een paar slordig opgezette hutten die uit tin en karton bestonden.

Een stel kinderen in versleten kleren waren een geïmproviseerd voetbalspelletje aan het spelen, andere kinderen zaten op de grond met elkaar te praten en weer andere speelden met plastic flesjes in het zand. Ze hadden geen van allen schoenen aan en Natalie wist dat er maar een paar in de gelegenheid waren om lang genoeg naar school te gaan, wat betekende dat de meeste kinderen niet goed zouden leren lezen en schrijven of analfabeet zouden blijven. Ze kreeg een idee. Die dag, toen ze uit haar werk kwam, deed ze gemakkelijke kleren aan en ging naar de kinderen toe. Ze stelde

voor dat ze samen een spel zouden spelen. De zondag daarop ging ze er weer heen en vertelde hen een verhaal uit de Bijbel, waarbij ze tekeningen maakte op een schoolbord dat ze bij zich had.

Elke zondagmiddag daarna had ze weer nieuwe spelletjes, activiteiten of verhaaltjes. Ze leerde hen lezen en zingen, wijdde hen in op het gebied van hygiëne en bracht soms eten voor hen mee of kleren of andere dingen die ze nodig hadden.

Toen ze een paar maanden bezig was geweest met die eenvoudige zondagschoollessen begon ze zich opeens heel slap en misselijk te voelen. Ze was zwanger geworden! Na verloop van tijd ging de misselijkheid over en toen ging ze verder met haar zondagschool activiteiten totdat ze het leven schonk aan een zoon. Zij en haar man waren de koning te rijk! Ze vertelde dat haar zoon nu oud genoeg is om haar met de zondagschool te helpen. Hij bereidt al het materiaal voor dat ze bij haar onderwijs gebruikt, helpt haar om alles te organiseren en doet mee met de spelletjes. Tijdens een jaarlijkse bijeenkomst ging ze het podium op en vertelde haar verhaal aan het publiek, waarbij ze andere moeders aanmoedigde om samen met hun kinderen actief te worden in de gemeenschap.

Het lijkt er in het leven soms op dat we lang moeten wachten voordat we de verlangens van ons hart in vervulling zien gaan. God laat soms toe dat iets lang duurt zodat we dichter naar Hem toe groeien. Maar wanneer we Hem en de dienst aan Hem voorop stellen, kunnen we er op vertrouwen dat Hij Zijn plan in ons leven uitwerkt op de momenten en de manier die Hij het beste vindt.

Er zijn mensen die in een droomwereld leven en er zijn mensen die de werkelijkheid onder ogen zien. En dan zijn er de mensen die de droom verwezenlijken.

-Douglas H. Everett (1916-2002)

Een gebed voor verandering

Hemelse Vader, Uw schepping gaat altijd maar verder; jaargetijden en cycli zijn voortdurend in beweging. Help me om mee te gaan met de seizoenen van het leven, om niet bang te zijn om van mijn comfortabele gewoonten en routines af te wijken, zodat ik nieuwe dingen kan ontdekken, in plaats van me op te sluiten in de veiligheid van het bekende. Help me om bereid te zijn om uit te vliegen naar het leren van nieuwe dingen. Help me om niet vast te lopen, maar om vooruitgang te maken en door te gaan met mijn groei. Bovenal, help me om te veranderen in de dingen die U anders wilt, zodat ik kan worden wat U weet dat ik kan worden.

Opnieuw geboren worden

Als je opnieuw geboren wilt worden om het geweldige koninkrijk van God binnen te komen, moet je Jezus als je persoonlijke Redder in je hart vragen:

Lieve Jezus, ik geloof dat U de Zoon van God bent en dat U voor mij gestorven bent. Ik heb Uw liefde nodig om me schoon te wassen van alles wat ik verkeerd heb gedaan. Ik open nu de deur van mijn hart en vraag U om in mijn leven te komen, mij te vullen met Uw Heilige Geest en me Uw geschenk van het eeuwige leven te geven. Amen

Die nacht lachte hij

Door Koos Stenger

Middenin de nacht werd ik wakker van een vreemd geluid. Ik keek de slaapkamer rond. Mijn vrouw werd ook net weer wakker.

Ik probeerde weer te gaan slapen, maar daar hoorde ik het opnieuw. “Hahaha... Haha.”

Ik stropelde mijn bed uit en keek naar Martin, die in zijn wagentje lag, omdat we hem dan steeds konden wiegen als hij wakker werd.

“Hahaha!” Daar klonk zijn vrolijke stemmetje weer. Deze keer stond mijn vrouw ook op. “Wat is er aan de hand?”

“Ik weet het niet, maar Martin schijnt in zijn sas te zijn.”
Martin had eigenlijk nooit plezier. Vanaf de dag dat hij was geboren had hij geleden.

Hij en zijn tweelingbroertje waren te vroeg geboren, met zeven maanden en ze moesten aan de beademingsmachine. Zijn broertje was na tien dagen gezond, maar Martin bleek een aangeboren hartkwaal te hebben. Toen hij zes weken was werd hij aan zijn hartje geopereerd. Na de operatie glimlachte de chirurg en stak zijn duimen op. “Alles is goed verlopen. Uw kindje is een vechtersbaasje.”

Maar het ging helemaal niet zo goed. Zijn broertje werd een gezellig, goedlachs dikkertje terwijl Martin steeds zwakker werd. Hij was zo

zwak dat hij al longontsteking kreeg als er ergens een raam open stond, middenin de zomer. Dan moesten we weer terug naar het ziekenhuis en werd hij aan de beademingsmachine gelegd op de IC-afdeling en moest hij zes weken op de kinderafdeling blijven om te herstellen.

Steeds als Martin me aankeek met zijn grote, ernstige ogen kon ik zijn unieke zachtheid voelen. Maar vrolijk? Nee, dat was niet het juiste woord om hem te beschrijven. Hij glimlachte haast nooit, en dat kon je hem niet kwalijk nemen. Hoe bied je troost aan een baby die er geen benul van heeft waarom hij zo moet lijden, dat zijn leven heel anders zou worden?

We baden dagelijks vurige gebeden voor hem. “Genees hem alstublieft, lieve Jezus. Maak hem toch beter.”

Op een avond, twee weken voor zijn eerste verjaardag bad mijn vrouw een ander soort gebed. Het werd allemaal te veel, het voortdurende heen-en-weer geroen naar het ziekenhuis, de pijn die altijd op Martins gezicht te zien was, en de angst die we voor hem koesterden, we konden haast niet meer.

“Lieve Jezus,” bad ze toen we bij zijn bedje knielden. “Ik leg Martin in Uw handen. Als U hem tot U wilt nemen, dan accepteer ik dat. En als U wilt dat hij beter wordt, dan kunt U dat ook doen. Maar laat hem alstublieft niet meer zo lijden.”

Die nacht lachte Martin.

Op een gegeven moment gierde hij van het lachen en stak zijn kleine vuistjes in de lucht van plezier. Bijna een uur lang ging hij maar door, terwijl wij met tranen in de ogen toekeken.

De volgende dag zat hij bij mijn vrouw op schoot, nadat hij een paar theelepeltjes yoghurt naar binnen had gewerkt. Hij was opeens zo stil en mijn vrouw riep uit: “Kom eens gauw kijken, er is iets met hem!” Ik rende naar hen toe en zag toen dat Martin stillietjes was heengegaan. We reden hem nog naar het ziekenhuis, maar wisten dat hij eigenlijk al bij Jezus was. De dokter die hem onderzocht moest huilen, omdat hij hem niet meer kon helpen, en we moesten hem nog geruststellen, dat we wisten dat Martin nu veilig bij zijn Schepper in de hemel was.

We voelden grote vrede, ook al hadden we er verdriet over. We wisten dat Martin thuisgekomen was.

Eerst vergeving

Door Maria Alvaro

In het evangelie van Markus staat een verhaal over een verlamde man die door Jezus genezen werd. Jezus gaf onderwijs in een ruimte die zo bomvol mensen zat dat de vrienden van de verlamde man een gat in het dak maakten om hem met bed en al neer te laten. Maar de eerste woorden die Jezus tot hem sprak waren: “Uw zonden zijn vergeven.”

Er waren mensen onder de toehoorders die verbaasd waren omdat Jezus beweerde dat Hij zonden kon vergeven, dus rondde Hij het geheel af met: “Opdat jullie weten dat Ik de macht heb om zonden te vergeven; neem uw bed op en wandel.”

Dat deed de man natuurlijk. Maar heb je je weleens afgevraagd waarom Jezus hem eerst vergeving schonk? Was zijn nood voor genezing niet groter? Zo denken wij misschien, die zoveel belang

hechten aan het leven hier op aarde, en zo dacht de verlamde man er die dag misschien ook over. Maar Christus, die vooruitkijkt door de eeuwigheid, wist dat vergeving zijn grootste nood was. Ik las dit gedeelte uit de Bijbel weer eens over, een paar dagen nadat ik een bericht ontvangen had over een overlijden. Weer een gezin zonder vader. Nog meer pijn. En mijn hart riep uit: “Jezus, waarom geneest U ons nu niet? Hoe kunt U toestaan dat wij zo gebroken worden?” Ik denk dat ik dat altijd wel zal voelen als ik een droevig bericht ontvang en dat geeft ook niets. Maar die zin in het Bijbelverhaal zette me weer aan het denken.

Ik wil graag nu alles op orde hebben. En ik wil dat alle mensen een fijn leven hebben. Ik wil graag genezing, voorziening, vrede, veiligheid, vreugde en alles wat het leven fijn maakt. Maar Jezus heeft alles al goed gemaakt toen Hij vergeving van zonden schonk, zoals Hij de verlamde man genezing aanbood voor zijn geest, nog voordat Hij zijn lichaam genas.

Dit jaar heb ik zoveel verlies om me heen gezien in mijn kleine wereldje, dat ik op deze manier ben gaan te denken. Heb ik al mijn hoop echt op de hemel gevestigd, of heb ik mijn schatten in dit leven liggen?

Jezus waarschuwde ons dat zelfs Zijn volgelingen nog steeds problemen zouden hebben in deze wereld en dat we verlies zouden lijden, met de dood te maken zouden hebben en nog steeds zouden lijden. Maar Hij beloofde ons ook dat Hij de wereld al had overwonnen en dat Hij ons zou helpen om te overwinnen. Daarom kunnen we vol goede moed zijn.

“Dit heb Ik jullie verteld, omdat Ik wil dat jullie mijn vrede bewaren. In de wereld zullen jullie het zwaar te verduren krijgen. Maar houd moed! Ik heb de wereld overwonnen.”

Jezus, in Johannes 16:33

Voor eeuwig en altijd

Een boodschap van Jezus

Ik schenk Mijn liefde voortdurend uit, zonder ophouden, maar in welke mate je Mijn liefde ziet en voelt hangt af van jouw geloof, hoe intens je er naar op zoek bent en haar herkent in de ontelbare manieren waarop Ik Mijn liefde elke dag laat zien.

Of je haar wel of niet ziet of voelt of herkent verandert niets aan het feit dat Mijn liefde constant is en overvloedig en onvoorwaardelijk.

Je kunt haar zelf niet verdienen, ervoor werken of haar waardig zijn, want Mijn liefde is een geschenk. Ik hou van je omdat Ik van je hou. Zo simpel is het! Ik hou van jou, Ik zal nooit ophouden met van je te houden en Ik zal nooit minder van je houden dan Ik vandaag doe. Ik zal altijd van je houden met een volmaakte, oneindige en overvloedige liefde.

Ik wil zo graag dat je aan deze liefde deelneemt in al haar rijkdom en schoonheid. Mijn liefde voor jou is eeuwige liefde.